

ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดชัยภูมิ

Psychological factors affecting the administration success of the children and youth council of Chaiyaphum Province

Received: Jan 22, 2021

Revised: June 14, 2021

Accepted: June 17, 2021

^{1*}อนันธนวิษฐ์ อนุศาสนัน ²ประสาร มาลากุล ณ อยุธยา ³รัฐจวน คำวชิรพิทักษ์

^{1*}Ananthanhawhit Anusasanun ²Prasarn Malakul Na Ayutthaya

³Ranchuan Kamwachirapitak

^{1*–3}จิตวิทยาเพื่อการพัฒนาศักยภาพมนุษย์, มหาวิทยาลัยเกษมบัณฑิต

^{1*–3}Psychology for Developing Human Potentials, Kasem Bundit University

* Corresponding Author, E-mail: anuntha.55@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาระดับของความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ 2) ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านสมรรถนะการบริหารสภาเด็กและเยาวชน และด้านแรงสนับสนุนทางสังคม กับความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ และ 3) ศึกษาปัจจัยที่ร่วมกันส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านสมรรถนะการบริหารสภาเด็กและเยาวชน และด้านแรงสนับสนุนทางสังคม กลุ่มตัวอย่างจำนวน 101 คน คัดเลือกแบบเจาะจงจากประชากรจำนวน 3,498 คน ด้วยเกณฑ์การคัดเลือก 3 เกณฑ์ คือ (1) เป็นตัวแทนคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด อำเภอ และตำบล (2) วุฒิการศึกษา ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ถึง ปริญญาตรี และ (3) การให้ความร่วมมือกับการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดปัจจัยทางจิตวิทยา และความสำเร็จของคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนและพี่เลี้ยงสภาเด็กและเยาวชน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment coefficient) และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis) ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

1) ความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดชัยภูมิ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) ด้านที่มีความสำเร็จระดับมากที่สุด คือ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน ในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ รวมทั้งคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{X} = 4.49$) ด้านที่มีระดับความสำเร็จน้อยที่สุด คือ การรวบรวมข้อมูลข้อเสนอแนะหรือประเมินเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ ($\bar{X} = 4.06$)

คำสำคัญ: ปัจจัยทางจิตวิทยา ความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดชัยภูมิ

2) ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านภาวะผู้นำ ด้านสมรรถนะการบริหาร และแรงสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าความสัมพันธ์ระหว่าง 0.641 – 0.859

3) ภาวะผู้นำ และสมรรถนะการบริหารส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดชัยภูมิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ตัวแปรทั้ง 2 สามารถร่วมกันพยากรณ์ความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดชัยภูมิได้ร้อยละ 56.60 สามารถเขียนสมการทำนายความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ $Y = 1.003 + (0.429)(X1) + (0.335)(X2)$

Abstract

The purposes of this research were 1) to study the administrative success of the Children and Youth Council of Chaiyaphum Province 2) to study the relationship between psychological factors: leadership, administrative competency of Children and Youth Council, and social support, and 3) to study factors affecting the administrative success of Children and Youth Council of Chaiyaphum Province. The sample of this study consisted of 101 people purposively selected from the 3,948 population with three selection criteria: (1) representatives from the executive committee of the Children and Youth Council at province level, district level and sub-district level, (2) lower secondary educational level to bachelor's degree level, and (3) cooperation with the research. The research instrument was a self-rating scale to determine psychological factors and the administrative success of the children and youth council of Chaiyaphum province. the data was analyzed by frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, Pearson's product moment coefficient, and stepwise multiple regression analysis. the research results were as follows:

1) The success of the Administration of the Children and Youth Council Chaiyaphum province as a whole is at a high level. ($\bar{X} = 4.25$). The highest success was organizing various activities to promote and develop local children and youth to be knowledgeable and competent. The least success was collecting information, making recommendations, or assessing issues affecting children and youth in the area ($\bar{X} = 4.06$).

2) There was a significant positive correlation between all three psychological factors and the success of the administration of the Council of Children and Youth in Chaiyaphum Province, with statistical significance at the .05 level.

3) Leadership and administrative competency could predict the administrative success of the Children and Youth Council of Chaiyaphum Province at 56.6 percent. The predicting equation was as follows: $Y = 1.003 + (.429)(X1) + (.335)(X2)$

Key words: psychological factors, administrative success of the children and youth council, Chaiyaphum province

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2560 ได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 13 มิถุนายน 2560 ให้มีการจัดตั้งสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบลทุกตำบลโดยให้สภาเด็กและเยาวชนเป็นกลไกของเด็กและเยาวชน ตามกฎหมายที่มีโครงสร้างเชื่อมโยงกันทั่วประเทศอย่างเป็นระบบ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการพัฒนาตนเอง ชุมชน และสังคม ตลอดจนร่วมป้องกัน แก้ไขปัญหา ที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน

จากรายงานผลการดำเนินงาน การติดตามประเมินผลตามแบบรายงานโดยการลงพื้นที่การประชุมรับฟังข้อคิดเห็น ของเจ้าหน้าที่บ้านพักเด็กและครอบครัว เกี่ยวกับการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน ในระดับจังหวัด อำเภอบึงสามพัน และตำบล ในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชน ทุกระดับ มีความสำเร็จในระดับหนึ่ง ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 มาตรา 29 ซึ่งประกอบด้วยแผนงานโครงการ เป้าหมาย วัตถุประสงค์ งบประมาณ และระยะเวลา ปรากฏผลว่ายังไม่ประสบความสำเร็จเท่าที่ควร ไม่สมบูรณ์ครบทุกพื้นที่ ทำให้เป็นปัญหาของการขับเคลื่อนงานที่มุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ ในฐานะตัวแทนของเด็กและเยาวชน ที่ได้รับการจัดสรรงบประมาณ เพื่อการพัฒนาเด็กและเยาวชน ในพื้นที่จังหวัด อำเภอบึงสามพัน และตำบล

จากการที่ผู้วิจัยติดตามผลการดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ ในช่วงไตรมาส 3 (มิถุนายน พ.ศ. 2561) ใช้วิธีการลงพื้นที่สอบถามข้อมูลเชิงลึกจากผู้แทนคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด อำเภอบึงสามพัน และพี่เลี้ยงสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด อำเภอบึงสามพัน ตามแบบประเมินผลการดำเนินงานในพื้นที่นำร่อง ของจังหวัด 1 พื้นที่ อำเภอบึงสามพัน จำนวน 4 อำเภอ (จากทั้งหมด 16 อำเภอ) และ 20 ตำบล (จากทั้งหมด 142 ตำบล) และจากการติดตามผลการดำเนินงาน ในช่วงระยะไตรมาสที่ 4 (กรกฎาคม พ.ศ. 2561) โดยการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ซึ่งมีผู้เข้าร่วมประชุม ได้แก่ผู้แทนของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด จำนวน 4 คน ผู้แทนของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอบึงสามพัน จำนวน 8 อำเภอๆละ 4 คน รวม 32 คน และผู้แทนของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล จำนวน 50 ตำบลๆ ละ 4 คน รวมเป็น 200 คน และพี่เลี้ยงของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด 1 คน ระดับอำเภอบึงสามพัน จำนวน 8 อำเภอ (จากทั้งหมด 16 อำเภอ) รวม 8 คน และตำบล 50 ตำบล (จากทั้งหมด 142 ตำบล) รวม 50 คน รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 295 คนในการประชุมติดตามผลโดยใช้วิธีการสนทนากลุ่มเฉพาะแบบ focus group กำหนดประเด็นการพูดคุยเก็บข้อมูล ซึ่งได้ข้อสรุปว่า สิ่งที่จะทำให้การดำเนินงานบริหารสภาเด็กและเยาวชนสำเร็จได้นั้น มีปัจจัยที่เป็นประเด็นปัญหาสำคัญ 3 ประเด็น คือ 1) ภาวะผู้นำ (leadership) 2) สมรรถนะการบริหาร (administrative competency) และ 3) แรงสนับสนุนทางสังคม (social support) ซึ่งผู้วิจัยในฐานะหัวหน้า บ้านพักเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิและผู้ดูแลส่งเสริมสภาเด็กและเยาวชน มีหน้าที่ส่งเสริมสนับสนุนให้สภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิดำเนินการให้เกิดความสำเร็จและเกิดความเข้มแข็งในการขับเคลื่อนงานของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับ จึงสนใจศึกษาข้อมูลเชิงประจักษ์เพื่อนำผลการศึกษาใช้ประกอบการพัฒนาสภาเด็กและเยาวชน ให้มีการดำเนินงานสู่ความสำเร็จทุกระดับ โดยมุ่งเน้นการศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ ในเรื่อง ภาวะผู้นำ สมรรถนะการบริหาร และแรง

สนับสนุนทางสังคม เพื่อให้การดำเนินงานของสภาเด็กและเยาวชนทุกระดับบรรลุเป้าหมายและสามารถตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยศึกษาจาก 1) สภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด 2) สภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ 3) สภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล 4) พี่เลี้ยงคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด 5) พี่เลี้ยงคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนระดับอำเภอ และ 6) พี่เลี้ยงคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนระดับตำบล

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาระดับของความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดชัยภูมิ
2. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านสมรรถนะการบริหารสภาเด็กและเยาวชน และด้านแรงสนับสนุนทางสังคม กับความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ
3. ศึกษาปัจจัยที่ร่วมกันส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านสมรรถนะการบริหารสภาเด็กและเยาวชน และด้านแรงสนับสนุนทางสังคม

สมมติฐานของการวิจัย

1. ปัจจัยทางจิตวิทยา ด้านภาวะผู้นำ ด้านสมรรถนะการบริหาร และด้านแรงสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ
2. ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านภาวะผู้นำ ด้านสมรรถนะการบริหาร และด้านแรงสนับสนุนทางสังคมร่วมกันส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากร ได้แก่ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนระดับจังหวัด จำนวน 21 คน ระดับอำเภอ 16 อำเภอ ๆ ละ 21 คน รวมเป็น 336 คน ระดับตำบล 142 ตำบล ๆ ละ 21 คน รวมเป็น 2,982 คน และพี่เลี้ยงของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ระดับจังหวัด อำเภอ ตำบล ในพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ 1จังหวัด 16 อำเภอ 142 ตำบล พี่เลี้ยงละ 1 คน รวมเป็น 159 คน รวมทั้งหมดเป็นจำนวน 3,498 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนและพี่เลี้ยงสภาเด็กและเยาวชนจำนวน 101 คน ได้มาโดยการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (quota sampling) คัดเลือกแบบเจาะจง (purposive selection) จากประชากรพื้นที่จังหวัดชัยภูมิ ด้วยเกณฑ์การคัดเลือก 3 เกณฑ์ คือ

1. การเป็นตัวแทนคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด อำเภอ และตำบล
2. วุฒิการศึกษา ระดับมัธยมมัธยมศึกษาตอนต้น ถึง ปริญญาตรี
3. การให้ความร่วมมือกับการวิจัย

3. นิยามศัพท์เฉพาะ

3.1 สภาเด็กและเยาวชน หมายถึง ผู้แทนของเด็กและเยาวชน ที่มาทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ซึ่งมีอยู่ด้วยกัน 3 ระดับ ได้แก่ สภาเด็กและเยาวชนตำบล สภาเด็กและเยาวชน

อำเภอ สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ดังนี้

1) สภาเด็กและเยาวชนตำบล หมายถึง ผู้แทนของเด็กและเยาวชนในตำบลนั้น ๆ ที่มีอายุไม่เกิน 25 ปี ที่ได้รับการคัดเลือกจากกลุ่มเด็กและเยาวชน ที่มีอายุตั้งแต่แรกเกิด ถึงอายุ 25 ปีที่เป็นสมาชิกของสภาเด็กและเยาวชนในตำบลนั้น มาทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบล (ประกอบด้วย ประธาน 1 คน รองประธาน 2 คน และคณะกรรมการ 18 คน ทั้งหมด ไม่เกิน 21 คน)

2) สภาเด็กและเยาวชนอำเภอ หมายถึง ผู้แทนของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนตำบลทุกตำบลในอำเภอนั้น ๆ ที่ได้รับการคัดเลือกมาทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ (ประกอบด้วย ประธาน 1 คน รองประธาน 2 คน และคณะกรรมการ 18 คน ทั้งหมด ไม่เกิน 21 คน)

3) สภาเด็กและเยาวชนจังหวัด หมายถึง ผู้แทนของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ ทุกอำเภอ ในจังหวัดที่ได้รับการคัดเลือกมาทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด (ประกอบด้วย ประธาน 1 คน รองประธาน 2 คน และคณะกรรมการ ทั้งหมด ไม่เกิน 21 คน)

3.2 การบริหารสภาเด็กและเยาวชน หมายถึง การดำเนินของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ตามอำนาจหน้าที่ ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

3.3 ความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน หมายถึง การดำเนินงานของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด ให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560 ตามมาตรา 29

3.4 ปัจจัยทางจิตวิทยา หมายถึง สิ่งที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมต่างๆของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ทำหน้าที่เป็นสื่อกลาง โดยการรับรู้และตีความต่อการดำเนินงาน ก่อนส่งผลต่อบริหารสภาเด็กและเยาวชน

3.5 ภาวะผู้นำ (leadership) หมายถึง กระบวนการที่ประธาน รองประธาน ใช้อิทธิพล ต่อคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ให้ดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกับสัมพันธ์ภาพในเรื่องของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน ระหว่างผู้นำกับผู้ตาม ที่อยู่ในคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน โดยเกี่ยวข้องกับการใช้อิทธิพล (influence) กับคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ซึ่งกลุ่มบุคคลเหล่านั้นมีความตั้งใจที่จะก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ให้บรรลุวัตถุประสงค์ที่มีร่วมกันระหว่างผู้นำกับผู้ตาม ในการบริหารสภาเด็กและเยาวชน ความเป็นผู้นำ เป็นคุณลักษณะของ ประธาน รองประธาน ที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการดำเนินการบริหารสภาเด็กและเยาวชน ของคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน

3.6 สมรรถนะการบริหาร (administrative competency) หมายถึง ความรู้ ความสามารถ ทักษะ และแรงจูงใจที่ใช้ในการปฏิบัติงานที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน ระดับจังหวัด อำเภอ และตำบล เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

3.7 แรงสนับสนุนทางสังคม (social support) หมายถึง การสนับสนุนช่วยเหลือด้านทรัพยากร ข้อมูลข่าวสาร วัตถุประสงค์ โดยมีการติดต่อสื่อสารระหว่างผู้ให้และผู้รับ ได้แก่ คณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ซึ่งผู้รับเชื่อว่าผู้ให้มีความเอาใจใส่ มีความรัก ความหวังดีอย่างจริงจัง ผู้รับมีความรู้สึกว่าตนเองมีค่าและเป็นที่ยอมรับในสังคม และเป็นส่วนหนึ่งของสังคม และการให้ให้กำลังใจของหน่วยงานและชุมชน

ได้แก่ บ้าน วัด โรงเรียน (บวร) ในการดำเนินการขับเคลื่อนงานของคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ให้บรรลุเป้าหมาย วัตถุประสงค์ เป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2560

ขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

ขั้นตอนที่ 1 การจัดเตรียมแผนการ

1. ศึกษาลักษณะความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ
2. ทบทวนแนวคิด ทฤษฎี และผลการวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ เพื่อนำมาเขียนกรอบแนวคิดและเขียนโครงสร้างของการวิจัย
3. ศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ ด้านภาวะผู้นำ ด้านสมรรถนะ การบริหาร ด้านแรงสนับสนุนทางสังคมในการบริหารสภาเด็กและเยาวชน

ขั้นตอนที่ 2 การดำเนินการ

1. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดปัจจัยทางจิตวิทยา และความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดชัยภูมิ
2. ให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบข้อคำถามและนำมาแก้ไขในส่วนของข้อความก่อนที่ตรวจความตรงเชิงเนื้อหา (content validity) แบบใช้ดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และหาความเที่ยง (reliability) ของแบบวัด
3. นำแบบวัดไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จากนั้นนำแบบวัดมาวิเคราะห์และสรุปอภิปรายผลต่อไป

ขั้นตอนที่ 3 รายงานผลการวิจัย

1. นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. สรุปผลการวิจัย การอภิปราย และข้อเสนอแนะ

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบวัดปัจจัยทางจิตวิทยา และความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป

ตอนที่ 2 แบบวัดปัจจัยทางจิตวิทยา ประกอบด้วย

2.1 ภาวะผู้นำของคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนและพี่เลี้ยงสภาเด็กและเยาวชน เกี่ยวกับการบริหารสภาเด็กและเยาวชน

2.2 สมรรถนะการบริหารของคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนและพี่เลี้ยงสภาเด็กและเยาวชน เกี่ยวกับการบริหารสภาเด็กและเยาวชน ประกอบด้วย ความรู้ ทักษะ และแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน

2.3 แรงสนับสนุนทางสังคมที่มีต่อคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนและพี่เลี้ยงสภาเด็กและเยาวชน เกี่ยวกับการบริหารสภาเด็กและเยาวชน

ตอนที่ 3 แบบวัดความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน

ลักษณะของแบบวัดตอนที่ 2 และ 3 มีลักษณะเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert 5-point rating scale) (บุญชม ศรีสะอาด 2553, น. 58-60)

ผู้วิจัยสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยโดยดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อความสำเร็จการบริหารสภาเด็กและเยาวชน จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
2. กำหนดนิยามปฏิบัติการ ที่ได้จากการสังเคราะห์แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
3. นำแบบวัดให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาโดยใช้ดัชนีความสอดคล้อง (Index of item objective congruence: IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน พิจารณาลงความเห็นโดยมีเกณฑ์การให้คะแนน
4. นำแบบวัดที่ปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญไปทดลองใช้ (tryout) กับคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนและพี่เลี้ยงสภาเด็กและเยาวชน อำเภอจัตุรัส ตำบลบ้านขามและตำบลหนองโดน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน เพื่อหาความเที่ยง (reliability) ของแบบวัดด้วยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ผลการวิเคราะห์พบว่า ค่าความเที่ยงของแบบวัดภาวะผู้นำ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.96 สมรรถนะ มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.98 และแรงสนับสนุนทางสังคม มีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.97 ตามลำดับ
5. ตรวจสอบปรับปรุงแบบวัดที่ผ่านการหาค่าความเที่ยงแล้วอีกครั้งก่อนจัดทำแบบวัดฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปเก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบวัดทั้งสิ้น 101 ชุด ส่งไปยังกลุ่มตัวอย่างสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด อำเภอดำบล ทั้ง 11 แห่ง โดยมีวิธีการดำเนินการ ดังนี้

1. ติดต่อประสานงานกับผู้บริหารกำกับการทำงานของสภาเด็กและเยาวชน ทั้ง 11 แห่ง ส่งแบบวัดโดยเขียนระบุจำนวนผู้ตอบแบบวัด ไว้ดังนี้ ประธาน รองประธาน และคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด 1 แห่ง รวม 10 คน ประธาน รองประธาน และคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอรวม 5 คน 4 อำเภอ รวม 20 คน ประธาน รองประธาน และคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนตำบล รวม 10 คน 6 ตำบล รวม 60 คน และพี่เลี้ยงสภาเด็กและเยาวชนจังหวัด 1 คน พี่เลี้ยงสภาเด็กและเยาวชนอำเภอ 1 คน 4 อำเภอ รวม 4 คน พี่เลี้ยงสภาเด็กและเยาวชนตำบล 1 คน 6 ตำบล รวม 6 คน รวม เป็น 11 คน รวมทั้งสิ้น 101 คน
2. เก็บรวบรวมแบบวัด ตรวจสอบความถูกต้องสมบูรณ์ หากพบว่าแบบวัดไม่สมบูรณ์ในตำแหน่งใด ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบวัดใหม่อีกครั้ง โดยการสืบหาตามช่วงอายุและข้อมูลจากตอนที่ 1 ของแบบวัด (เป็นกรณีความลับโดยไม่เปิดเผย)
3. ผู้วิจัยนำข้อมูลแบบวัดที่ได้ไปวิเคราะห์ตามวิธีทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ผู้วิจัยนำข้อมูลที่นำมาประมวลผลเพื่อหาค่าสถิติดังนี้

1. ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่าความถี่ (frequency) และร้อยละ (percentage)

2. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยากับความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ ด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson's product moment coefficient)

3. วิเคราะห์ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ ด้วยการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ (Multiple regression analysis)

ผลการวิจัย

1. ระดับความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดชัยภูมิ

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการแปลผลความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดชัยภูมิ

ความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การประสานงานระหว่างสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดกับสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์	4.15	0.59	มาก
2. การส่งเสริมสนับสนุน และเป็นศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการ การศึกษา สุขภาพกีฬา อาชีพ และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและเยาวชน	4.32	0.63	มาก
3. การส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่างสอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กหรือเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน	4.39	0.69	มาก
4. การจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ รวมทั้งคุณธรรมและจริยธรรม	4.49	0.61	มาก
5. การรวบรวมข้อมูล ข้อเสนอแนะหรือประเมินเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในพื้นที่เพื่อส่งต่อข้อมูลให้กับสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย	4.06	0.61	มาก
6. การเสนอความเห็นต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน รวมทั้งการแก้ปัญหาที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน	4.12	0.65	มาก
7. การเสนอแนะและให้ความเห็นต่อสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชนในท้องถิ่น	4.22	0.66	มาก
8. การเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการเกี่ยวกับการปฏิบัติงานของหน่วยงานของรัฐและองค์กรเอกชนหรือองค์กรชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเด็กและเยาวชน	4.23	0.68	มาก
9. การออกข้อบังคับเกี่ยวกับการประชุมและการดำเนินงานตามอำนาจหน้าที่ โดยให้คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดแล้วแต่กรณีเป็นผู้เสนอ ให้สอดคล้องกับข้อบังคับของสภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย	4.28	0.74	มาก
รวม	4.25	0.65	มาก

จากตารางที่ 1 พบว่าความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ.2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่2) พ.ศ.2560 ตามมาตรา 29 โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.25$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ความสำเร็จระดับมาก 3 อันดับแรก ได้แก่ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนได้จัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมและพัฒนาเด็กและเยาวชน ในท้องถิ่นให้มีความรู้ความสามารถ รวมทั้งคุณธรรมและจริยธรรม ($\bar{X} = 4.49$) รองลงมา คือคณะบริหาร

สภาเด็กและเยาวชนได้ส่งเสริมสนับสนุนให้เด็กและเยาวชนได้แสดงความคิดเห็นหรือแสดงออกอย่าง สอดคล้องกับความรู้ความสามารถที่พัฒนาไปตามวัยของเด็กหรือเยาวชน โดยเฉพาะเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชน ($\bar{X} = 4.39$) และคณะกรรมการสภาเด็กและเยาวชน ได้ส่งเสริม สนับสนุน และเป็น ศูนย์กลางการเรียนรู้ด้านวิชาการ การศึกษา สุขภาพกีฬา อาชีพ และวัฒนธรรมในท้องถิ่นของเด็กและ เยาวชน ($\bar{X} = 4.32$) ด้านที่ระดับน้อยที่สุด คือ คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนได้รวบรวมข้อมูล ข้อเสนอแนะหรือประเมินเรื่องที่มีผลกระทบต่อเด็กและเยาวชนในเขตพื้นที่ เพื่อส่งต่อข้อมูลดังกล่าวให้กับ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย ($\bar{X} = 4.06$)

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางจิตวิทยา ได้แก่ ภาวะผู้นำ สมรรถนะการ บริหาร และแรงสนับสนุนทางสังคม กับความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนของคณะบริหาร สภาเด็กและเยาวชน

ตารางที่ 2 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรปัจจัยทางจิตวิทยาด้านภาวะผู้นำ ด้านสมรรถนะ การบริหาร และด้านแรงสนับสนุนทางสังคม กับตัวแปรความสำเร็จของการบริหารสภาเด็ก และเยาวชน (n=101)

ตัวแปร	Y	X1	X2	X3
สภาเด็กและเยาวชนในภาพรวม (Y)	1			
ภาวะผู้นำ (X1)	.859*	1		
สมรรถนะการบริหาร (X2)	.641*	.750*	1	
แรงสนับสนุนทางสังคม (X3)	.734*	.715*	.546*	1

*P < .01

จากตารางที่ 2 พบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านภาวะผู้นำ (X1) ด้านสมรรถนะการบริหาร (X2) และ แรงสนับสนุนทางสังคม (X3) มีความสัมพันธ์กันทางบวกกับความสำเร็จของการบริหารสภาเด็ก และเยาวชน (Y) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีค่าความสัมพันธ์ระหว่าง 0.641 – 0.859

3. ผลการวิเคราะห์ปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและ เยาวชนด้วยการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน ดังตารางที่ 3

ตัวแปร	b	SEb	B	t	Sig.
ตัวแปรตามลำดับที่เข้าสมการ					
ภาวะผู้นำ (X1)	0.429	0.122	0.458	3.531*	.001
สมรรถนะการบริหาร (X2)	0.335	0.135	0.321	2.474*	.015
ค่าคงที่	1.003	0.296		3.393*	.001

P < .05

R = 0.752 R² = 0.566 Adjusted R = 0.557 SE = .307a = 6.119

จากตาราง พบว่า ภาวะผู้นำ (X1) และสมรรถนะการบริหาร (X2) ส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหาร สภาเด็กและเยาวชน จังหวัดชัยภูมิ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยเรียงลำดับจากมากไปน้อย ดังนี้ ภาวะผู้นำ และสมรรถนะการบริหาร เมื่อพิจารณาค่า R Square พบว่า ตัวแปรทั้ง 2 สามารถร่วมกันพยากรณ์ ความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดชัยภูมิ ได้ร้อยละ 56.60 สามารถเขียนสมการทำนาย ความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน จังหวัดชัยภูมิ ได้ดังนี้ $Y = 1.003 + (.429)(X1) + (.335)(X2)$

การอภิปรายผล

จากสมมติฐานข้อที่ 1 พบว่าปัจจัยทางจิตวิทยาด้านภาวะผู้นำ ด้านสมรรถนะการบริหาร และด้านแรงสนับสนุนทางสังคม มีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ จากการสอบถามข้อมูล ผู้วิจัยพบว่าคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนที่ประกอบด้วยประธาน รองประธาน และสมาชิก มีบุคลิกในการเป็นผู้นำ มีวิสัยทัศน์ มีการเรียนรู้ มีการตัดสินใจ มีความสามารถในการจูงใจ เป็นผู้ที่มียุอยู่ระหว่าง 16-25 ปี มีการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ซึ่งถือว่าเป็นผู้ที่มีความพร้อม มีความมุ่งมั่น มีความคิดความอ่านเป็นของตนเอง นอกจากนี้ส่วนมากมีระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่การบริหารสภาเด็กและเยาวชน เป็นเวลา 1-5 ปี คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ที่มีระยะเวลาการปฏิบัติหน้าที่เป็นเวลา 1-5 ปี มีความสามารถในการนำทรัพยากรมาใช้ มีวิธีการเสริมแรงกระตุ้นเพื่อนร่วมงานสรรหาสิ่งใหม่ และมีความสามารถในการจูงใจมาใช้ในการปฏิบัติงาน ซึ่งพฤติกรรมต่างๆนี้สอดคล้องกับแนวความคิดของ ชูตากานต์ กำจัดภัย และคณะ (2566, น. 96) ที่ศึกษาพบว่าผู้นำชุมชนต้องมีความรู้ความสามารถ มีคุณลักษณะการเรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะการถ่ายทอดความรู้ และการใช้ภาษา และเทคโนโลยีในการสื่อสาร ด้านบุคลิกภาพ มีความคิดบวก มีมนุษยสัมพันธ์ มีความเป็นกันเองกับประชาชนและพุดจาดี ด้านการปฏิบัติงานควร มีคุณลักษณะในเรื่องรักงานพัฒนาชุมชน มีความมุ่งมั่นตั้งใจ ตรงต่อเวลา เสียสละ วางตัวเป็นกลาง รับฟังความคิดเห็นผู้อื่น เป็นต้น สอดคล้องกับ มณฑนัท แสงสังข์ และคณะ (2562) ที่วิจัยพบว่าองค์ประกอบหลักด้านความเป็นผู้นำมีองค์ประกอบย่อย คือ มีวิสัยทัศน์ มีบุคลิกภาพที่ดี มีความสามารถในการแก้ปัญหา

นอกจากนี้ผู้วิจัยได้สอบถามข้อมูล พบว่า การที่ประธาน รองประธาน และสมาชิก มีความรู้ ทักษะและแรงจูงใจในการปฏิบัติงาน จะทำให้การดำเนินงานเกี่ยวกับการจัดทำโครงการ/กิจกรรม ได้ตามเป้าหมายวัตถุประสงค์ทำให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล ซึ่งผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับผลการศึกษาของ มณฑนัท แสงสังข์ และคณะ (2562) ที่พบว่าผู้นำชุมชนต้องมีองค์ประกอบหลักด้านการบริหารจัดการ เศรษฐกิจชุมชนโดยมีองค์ประกอบย่อย คือ การวางแผน

ด้านแรงสนับสนุนทางสังคมต่อคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ทำให้การดำเนินงานด้านการบริหารสภาเด็กและเยาวชน บรรลุเป้าหมายเป็นไปตามพระราชบัญญัติส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งชาติ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2560 ตามมาตรา 29 จากการสอบถามข้อมูลพบว่า เครือข่ายทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ที่ให้การสนับสนุนในด้านต่าง ๆ ไม่มากก็น้อยมีผลต่อการทำโครงการ/กิจกรรม ได้ตามเป้าหมาย ซึ่งผลงานวิจัยครั้งนี้สอดคล้องกับการศึกษาของกรทิพย์ ไตรดำเนิน กิจสกุล (2554) ที่กล่าวว่า การสนับสนุนทางสังคมจากหน่วยงานไม่ว่าจะเป็นสำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในระดับอำเภอ และระดับจังหวัดที่ได้เข้ามาให้การสนับสนุน และให้คำปรึกษาเพื่อเป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงาน อีกทั้งแรงสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวก็มีส่วนในการผลักดันให้คณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนมีกำลังใจในการปฏิบัติงานต่อไป

จากสมมติฐานข้อที่ 2 พบว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาด้านภาวะผู้นำ และด้านสมรรถนะการบริหาร ร่วมกันส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนจังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยในส่วนนี้อภิปรายได้ว่า หากคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน มีภาวะผู้นำ และสมรรถนะการบริหารเพิ่มขึ้น มีแนวโน้มที่จะส่งผลต่อความสำเร็จของการบริหารสภาเด็กและเยาวชนในด้านต่างๆ เช่น การจัดทำแผนงาน/โครงการ/กิจกรรมได้ตามเป้าหมาย ได้อย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล สอดคล้องกับแนวความคิดของ Talan (2016) ที่อธิบายว่าผู้นำการบริหารงานโดยเฉพาะงานเพื่อเด็กและเยาวชนที่ประสบความสำเร็จต้องสามารถ

สร้างระบบป้องกันและดำรงรักษาการบริหารงานเพื่อตอบสนองความต้องการของเด็กและครอบครัว ประกอบด้วยการบริหารงานทั้งด้านกลยุทธ์และปฏิบัติการ แสดงให้เห็นถึงทั้งภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์และผู้นำเชิงปฏิบัติการ นอกจากนี้ นิศรา หงษา และ สุรศักดิ์ ชะมารัมย์ (2560) ที่ศึกษาการพัฒนาหน่วยงานของรัฐให้มีขีดสมรรถนะสูง กล่าวว่าหน่วยงานนอกจากจะต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจกันของบุคลากรแล้ว ยังต้องอาศัยผู้นำที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถส่งเสริมการดำเนินงานและการพัฒนาองค์กรให้มีขีดสมรรถนะสูงด้วยการเสริมทักษะ ความรู้ ความสามารถของสมาชิกในองค์กรให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และประสบความสำเร็จภายใต้สถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและไม่แน่นอน ซึ่งผู้นำที่ดีนอกจากจะต้องมีความรอบรู้ในเรื่องต่าง ๆ แล้วยังต้องเป็นบุคคลที่เข้าใจในบทบาทหน้าที่ที่เปลี่ยนแปลงไปของตนเอง เพื่อให้บริหารงานในโลกาภิวัตน์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

หากคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ในพื้นที่ ต้องการให้ ประธาน รองประธาน และสมาชิก มีภาวะผู้นำ เพื่อเพิ่มสมรรถนะการบริหารสภาเด็กและเยาวชนมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็น การตัดสินใจ การสร้างแรงจูงใจ การมีความเข้าใจ การมีความสามารถเชี่ยวชาญ ควรจะต้องคัดเลือกบุคคลที่มีวิสัยทัศน์ มีความพร้อม ความมุ่งมั่น ในการดำเนินงาน และเสริมสร้างกิจกรรมที่เป็นแนวทางในการดำเนินการทำงานให้ส่งผลสำเร็จ จะต้องทำการส่งเสริมเรื่องแนวคิดสร้างสรรค์ การตัดสินใจ และการเป็นตัวอย่าง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 การศึกษาครั้งนี้แม้เป็นการศึกษาเฉพาะเจาะจงในจังหวัดชุมพร แต่ก็เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างในภาพรวม ไม่ได้แยกตามตำแหน่งหน้าที่ในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ดังนั้นการนำผลการวิจัยไปใช้ ควรมีการวิเคราะห์เกี่ยวกับการบริหารงานของคณะบริหารงานสภาเด็กและเยาวชน เป้าหมายทั้งในภาพรวมและภาวะเชิงลึก

1.2 การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ตัวแทนระดับจังหวัด อำเภอ 4 อำเภอและตำบล 6 ตำบล ดังนั้น แนวทางความสำเร็จของการบริหารงานสภาเด็กและเยาวชน อาจมีความยืดหยุ่นแตกต่างกันไปในแต่ละพื้นที่ การนำไปใช้สำหรับการบริหารงานของคณะบริหารงานสภาเด็กและเยาวชน ควรเพิ่มพื้นที่ระดับ อำเภอ และตำบล ให้มากขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรศึกษาปัจจัยทางจิตวิทยาที่ส่งผลต่อความสำเร็จ ของการบริหารสภาเด็กและเยาวชน ที่ระบุเฉพาะเจาะจงไปที่ความรับผิดชอบ ตามตำแหน่งหน้าที่ ในคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชน ได้แก่ ประธาน รองประธาน เลขา ประชาสัมพันธ์ เทร่ญญิก ปฏิคม และสมาชิก

2.2 การศึกษาวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงพรรณนา ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรเพิ่มการใช้วิธีการวิจัยเชิงคุณภาพ อาทิ การสัมภาษณ์หรือการจัดสนทนากลุ่มเฉพาะเพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงลึกถึงปัญหาที่แท้จริงของกลุ่มตัวอย่างได้มากขึ้น

เอกสารอ้างอิง

กรทิพย์ ไตรดำเนินกิจสกุล. (2554). ปัจจัยสนับสนุนการปฏิบัติงานตามบทบาทคณะบริหารสภาเด็กและเยาวชนอำเภอในพื้นที่ภาคกลางตอนล่าง. *Veridian E-Journal SU กลุ่มมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 4(1), 667-687
<https://he02.tci-thaijo.org/index.php/Veridian-E-Journal/article/view/8553/7302>

- ชูดากานต์ กำจัดภัย, จันทร์ชลี มาพุท, และสุวิชัย โภคัยยะวัฒน์. (2566). บทบาทและคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของนักพัฒนาชุมชนเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา*, 34(1), 88-102. <https://so02.tci-thaijo.org/index.php/edubuu/article/view/261785/175773>
- นิศรา หงษา และสุรศักดิ์ ชะมารัมย์ (2560). ภาวะผู้นำเชิงกลยุทธ์ที่มีผลต่อการพัฒนาองค์การ: การก้าวเป็นองค์การที่มีสมรรถนะสูงของสำนักงานพัฒนาชุมชนอำเภอในเขตจังหวัดร้อยเอ็ด. *วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม*. 7(2), 64-79.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). *การวิจัยเบื้องต้น* (พิมพ์ครั้งที่ 8). สุวีริยาสาส์น.
- มณฑลันท์ แสงสังข์, สักรินทร์ อยู่ผ่อง, ทวีศักดิ์ รูปสิงห์, และวิเชียร เกตุสิงห์. (2562). รูปแบบการพัฒนาศักยภาพการบริหารจัดการของผู้นำองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน. *วารสารวิชาการนวัตกรรมสื่อสารสังคม*, 7(1), 133-143. <https://so06.tci-thaijo.org/index.php/jcosci/article/view/199884/139748>
- Talan, T. (2016, April 4). *Administrative leadership: what is it? why is it important?* McCormick center for early childhood leadership. https://mccormick-assets.floodcdn.com/wp-content/uploads/2018/03/4-4-16_AdministrativeLeadership.pdf
-